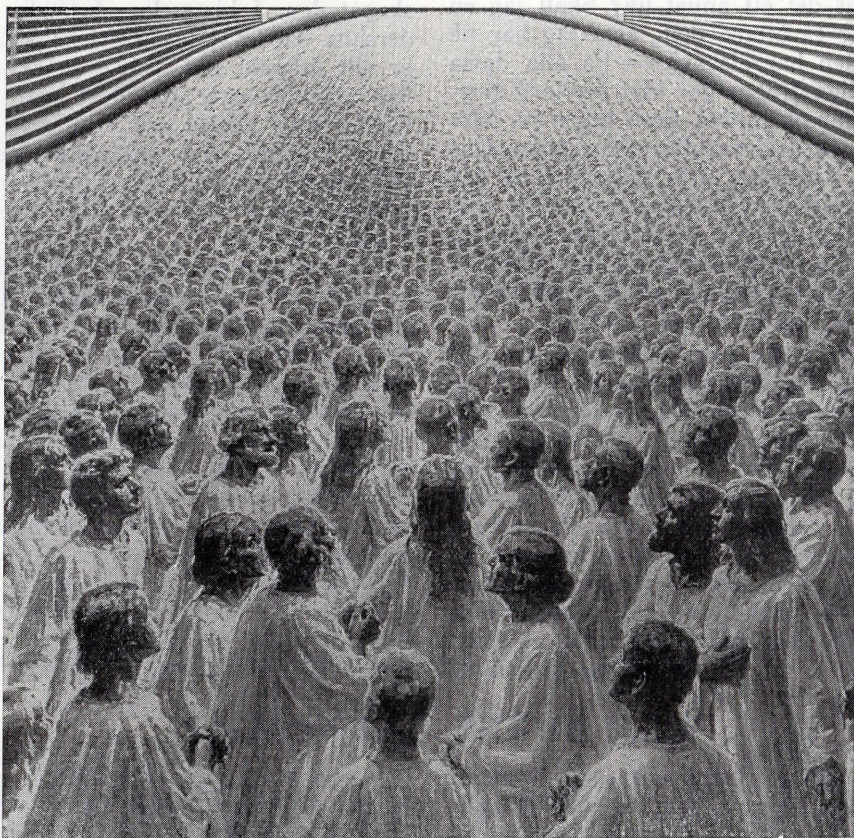

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

N: 5. Årg. 2

Utgivare: Pastor S. G. Svensfors, Stockholm.

Nov. 1931

“... en stor skara, som ingen kunde räkna ...”

(Uppenbarelseboken 7:9)

I ALLHELGONATID.

"Det står en sabbatsvila ännu åter för Guds folk." Hebr. 4:9.

Jag vandrade nyligen på en kyrkogård. Där stod en gravsten med detta ord inristat. Varför stod det där? Säkert därför, att det ordet gav tröst åt dem som sörjde vid den graven. — När vi stå vid våra käras gravar, då fråga vi oss alltid: Hur blir det, när vi en gång dö? Kroppen lägges ned i graven, men själen? Vart kommer den? Skall också den förintas, eller finns det ett annat liv? Skall jag en gång få återse dem, som jag här på jorden har älskat? — På alla dessa oroliga frågor ger vårt bibelord svar.

Här på jorden finns ingen ro. Möda och arbete fyller varje människas liv. Sjukdom, arbetslöshet, sorg och människors fiendskap mötes oss alla. Fattigdom och brist trycker ned så många. Men inte heller den rike och den som synes äga all lycka på jorden är befriad från sorg och oro.

Dock kan mitt i all livets oro den stora, underbara friden bli vår. "Det står en sabbatsvila ännu åter för Guds folk", säger aposteln. Och Jesus själv inbjuder alla oroliga människor till sig: "Kommen till mig, I alla som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro." Den, som kommer till Jesus med sitt hjärta i tro och förtröstan, han skall hos honom finna ro för sin själ. Därför må vi bedja honom, att han leder oss genom all

nöd och oro med sin starka hand. Men det är ett villkor. Den, som vill följa Jesus, måste skilja sig från synden. Synden tränger sig mellan Gud och människan och hindrar friden att komma in i själen. Och då blir människans liv fyllt av oro och ofrid. Det är för syndens skull. — Det finns ett gammalt ord, som säger: "Först i graven får du ro". Det är kroppen, som får vila där. Men själen, anden, finner ej sin ro i den mörka graven. Nej, själen vänder åter till Gud, som har skapat den. I himmelen, I Guds fadershus, där är själens rätta hem. Där är allt lidande slut. Där leva de saliga människorna, som dött i tro på Gud, i evig glädje och frid. Det är Guds helgon, som Allhelgonadagen vill tala till oss om. (Läs Uppenbarelseboken kap. 7 från vers 9. Se bilden å första sidan.)

Vilja vi vara med där, så må vi lägga märke till vad aposteln säger: "Det står ännu en sabbatsvila åter för Guds folk". Guds folk, det är de människor, som här på jorden levat ett gott och gudfruktigt liv, som lytt Guds bud och av Jesus fått sina synders förlåtelse. Guds folk, det är de människor, som i tro och hopp hållit ut i alla livets sorger. För dem skall en gång himmelens portar öppnas. Och däruppe väntar dem den frid, som Gud har lovat sitt folk. "Herren skall förlossa dig från allt ont och frälsa dig till sitt himmelska rike."

KEJSARENS GÄRNINGAR.

I en av Andersens sagor berättas om en kejsare, som låg mycket sjuk. En dag, då han vaknade upp från sin feberysel, tyckte han, att Döden satt på hans bröst. Då han såg sig omkring, fick han se en mängd underliga huvuden, som stucko fram i vecken av de stora sänggardinerna. Några sågo ut som stygga troll, andra så-

go så goda och vänliga ut liksom små barn med runda kinder och vänliga ögon. Det var alla kejsarens *onda* och *goda gärningar*, som sågo på honom nu, då han skulle dö. — "Kommer du ihåg det? Kommer du ihåg det?" viskade den ene efter den andre. Och så berättade de så mycket för honom, att kallsvetten trängde fram på hans

Två bilder från sommarens möten.

I FLEN.

I KLINTE.

panna. "Musik, musik, så jag slipper höra, vad de säga!" ropade kejsaren. Men de bara fortsatte att berätta.

Vi tänka så många tankar och göra så många gärningar, som ingen människa ser, och som vi själva snart glömma. Men det kommer en stund, då allt, vad vi tänkt och gjort, skall träda fram och se på oss och säga:

"Minns du? — Minns du, vad du gjorde den där gången, då du trodde att ingen såg dig? Minns du, vad du gjorde mot den, mot den? — Men det svåraste är ej, att *vi* skola få se våra tankar och gärningar, nej, det svåraste är, att *Gud* skall se dem. Han som är ren och helig, och som har all makt i himmel och på jord, skall se

allt, vad vi tänkt och gjort. Och allt skall han döma. — Gud vare oss syndare nådig.

Nu tänker du kanske: När våra gärningar och tankar träda fram, så skola vi väl ej blott få se elaka ansikten och påminnas om, vad ont vi gjort — vi skola väl också få se rena och milda ansikten och bli påminda om det *goda*, vi tänkt och gjort! Ja, men tänk, om de ansiktena endast bli några få, så att de försvinna i mäng-

den! Tänk om det blir mycket av det onda och helt litet av det goda i vårt liv! Hur allvarligt att tänka på, att det gå vi just nu och bestämma, i dag, i morgon, varje dag, så länge Gud låter oss leva. Gud hjälpe oss att tänka sådana tankar, säga sådana ord och göra sådana gärningar, att vi ej behöva frukta för att se deras ansikten en gång på yttersta dagen, då Gud skall döma alla människor efter deras gärningar.

Avlidne:

Frans Hjalmar Matsson, Dövstumhemmet, Lindingö, den 8 september, 81 år.

Axel Vilhelm Seth, Ljungsbro, den 19 september, 58 år.

Fru Juliana Antoinetta Jakobina Renner, Stockholm, död i Hidingebro den 27 sept., 70 år.

Frans Axel Oskar Olsson, Stockholm, död i Sandviken den 3 oktober, 67 år.

Fru Catharina Klöverskiöld, f. Popoff, Borensberg, den 16 oktober, 60 år.

Fru Edla Frenanda Lilja, f. Sjöstrand, Vadstena, den 21 oktober, 82 år.

August Vilhelm Karlsson, Turinge, d. 23 okt., 69 år.

O Fader, Son och Ande, dig

Ske evigt lov och pris!

Ack, öppna och en gång för mig

Din himmels paradis!

Ja, när jag fast i trone står,

Jag av din hand min krona får,

O, Herre Sebaot!

(Sv. Ps. 486:7)

Stockholm.

Söndagen den 1 nov., Allhelgonadagen, kl. 2 em. Gudstjänst i Storkyrkan.

Onsdagen den 18 nov. kl. 8 em. föredrag å Dövstumföreningen: "David Livingstone, missionär och upptäcktsresande". Skioptikonbilder.

Söndagen den 29 nov., Adventssöndagen, kl. 2 em. Gudstjänst i Katarina Kyrka.

K. F. U. K., Brunnsgr. 3, anordnar samkväm tisdagen den 24 nov. kl. 7,30 em. Föredrag med skioptikonbilder av Grevinnan Maria Bernadotte: "På fjällvandring bland lapparna i Jämtland".

Dövstumföreningen. Föreläsningar hållas söndagen den 15 nov. kl. 7,30 em. av Herr P. Alfr. Persson: "Strövtåg i Londons Dövstumvärld", samt söndagen den 13 dec. kl. 8 em. av Pastor Svenfors: "Bildspråk och teckenspråk i den kyrkliga konsten". Skioptikonbilder.

Norrköping.

Föreläsning i Norra Kyrksalen, Vattengat. 19, d. 7 nov. kl. 7 em. av Pastor Svenfors: "Göta

Kanal — ett hundraårsminne". Skioptikonbilder. (Obs.! Ändrad lokal).

Gudstjänst sönd. den 8 nov. kl. 10,30 fm. i Hedvigs Församlingshem.

Eskilstuna.

Föreläsning i Klosters Församlingshem lörd. den 14 nov. kl. 8 em. av Pastor Svenfors: "Om Indien och dess kamp för självständighet". Skioptikonbilder.

Sönd. den 15 nov. Gudstjänst kl. 11,30 fm. i Församlingshemmet.

Söndagen den 13 dec. kl. 3 Föreläsning å Dövstumföreningen, Tryffeln 3, Västermalm, av Lärarinnan Fröken Alma Abrahamsson: "Om Island". (Med bilder).

Västerås.

Efter Gudstjänsten i Domkyrkan söndagen d. 15 nov. inbjuder Pastor Berggren till samkväm i sitt hem.

Linköping.

Föreläsning i Församlingshemmet lörd. den 5 dec. kl. 7 em. av Pastor Svenfors: "Göta Kanal — ett hundraårsminne". Skioptikonbilder.

Gudstjänst i Domkyrkans Andreaskor sönd. den 6 dec. kl. 1 em.

Nyköping.

Efter Gudstjänsten i Västra Kyrkan kl. 1 hålles föreläsning i Västra Församlingssalen, Trädgårdsgatan, kl. 2 em. av Hr. Oskar Mattes: "Om holländarnas sekellånga kamp mot havet".

Södertälje.

Efter Gudstjänsten söndagen den 20 dec. kl. 2,30 em. inbjuder Kyrkl. Ungdomskretsen till samkväm i Församlingssalen, Rådhusgatan 11. Skioptikonbilder.

De som ha flyttat ombedes vänligen meddela den nya adressen.

Bostadsadress: Vesslevägen 7, Ålsten. Spår-vagnslinje 12 från Tegelbacken till Ålstens torg. Därifrån Örnbogatan — Åsbacken — Vesslevägen. Tel. Ålsten 13 31. S. G. Soenfors.